

Nr 419

Av herr **Nyström m. fl.**, om en särskild kommunal beskattning av fritidshus.

(Lika lydande med motion nr 330 i Första kammaren)

Det torde inte råda något tvivel om att de utpräglade s.k. värdkommunerna för fritidsbebyggelse, inom de härför lämpade delarna av vårt land, ställs inför många svårbemästrade och kostnadskrävande uppgifter. Nästan uteslutande är dessa arbetsuppgifter, i samband med en omfattande fritidsbebyggelse inom vederbörande kommuners område, förorsakade av fritidsbosatta, hemmahörande inom någon annan kommun. Fritidskommunerna är i huvudsak glesbygdskommuner, medan de fritidsboende är mantalsskrivna och skattskyldiga i någon tätortskommun. Det är naturligt att trycket på fritidsbosättning utanför tätortsområdet blir störst i våra största tätbebyggelseområden — exempelvis huvudstadsregionen.

Alla kommunalekonomiska undersökningar som gjorts — av fastighets-skattesakkunniga och av fritidsutredningen — har visat att fritidskommunernas inkomster ligger långt under deras totala nettoutgifter för sådant som hör ihop med fritidsbebyggelsen. Med ökningen av standarden för fritidsbebyggelsen får kommunerna ännu mer ansvar och nya uppgifter. Även om de direkta exploateringskostnaderna i vissa fall frivilligt kan regleras genom exploateringsavtal, som nu i viss utsträckning tillämpas, kvarstår det faktum att fritidskommunerna inte får någon kompensation för vad de allmänt sett får åta sig av ökad arbetsbelastning.

Det finns så många exempel på — inte minst i Roslagen i Stockholms län — vad kostnader och arbetsuppgifter betyder i de kommuner som får ta emot en stor fritidsbebyggelse att man måste anse det fastslaget att den enda nuvarande inkomsten, som kommer från fastighetsskatten, inte på långt när kan ge de berörda kommunerna kostnadstäckning inom det här aktuella området.

Frågan om att bereda fritidskommunerna en något förbättrad ekonomisk situation, när det gäller arbetet med fritidsbebyggelsen, har *dels* tagits upp av länsstyrelsen i Stockholms län i skrivelse till Konungen den 3 november 1961 och *dels* behandlats i fritidsberedningens betänkande »Fritidslivet i Sverige» SOU 1965:19 del 2. I båda dessa framställningar har pläderats för införande av en särskild skatt på fritidshus.

Enär en snabblösning av denna fråga är utomordentligt viktig med hänsyn till den kraftiga expansionen av fritidsbebyggelsen får undertecknade hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära att åtgärder vidtages för att snarast införa en särskild beskattning av fritidshus för att därigenom ge de berörda kommunerna den inkomsthöjning som måste anses vara väl motiverad.

Stockholm den 25 januari 1967

Bror Nyström (s)

Folke Trana (s) Karl-Gustav Andersson(s) Gunnel Olsson (s)
